

Indipendentisti condannati: i vescovi catalani sollecitano “qualcosa in più dell’applicazione della legge”

Dll, 14/10/2019 per Catalunya Religió

(CR) In un comunicato congiunto, i vescovi catalani affermano che “bisogna rispettare la sentenza emessa dal potere giudiziario di uno Stato di diritto, come pure le eventuali decisioni che dovessero arrivare dai tribunali europei” ma aggiungono che “il raggiungimento di un retto ordine sociale che permetta lo sviluppo armonico di tutta la società ha bisogno di qualcosa in più dell’applicazione della legge”.

La Conferenza Episcopale Tarraconense ha [reso pubblico](#) dopo la sentenza di condanna dei leaders indipendentisti catalani un lungo comunicato nel quale si parla di “tempi in cui diventa difficile intravedere soluzioni perché si verifica un trinceramento nelle proprie posizioni” mentre “il dialogo diventa fondamentale”, soprattutto dopo due anni vissuti “con la pena nel cuore per quello che rappresenta per i prigionieri e per le loro famiglie e i loro amici”.

Secondo i vescovi, la “Catalogna non è una società violenta però constatiamo che negli ultimi anni è diminuita la qualità della convivenza a causa del raffreddamento, dell’ignoranza o del disprezzo”.

In quest’ottica sollecitano di perseguire la “via della misericordia in modo da disinnescare la tensione accumulata” e intraprendere di nuovo un “serio cammino di dialogo tra il governo spagnolo e quello catalano che permetta di trovare una soluzione politica adeguata”. Una situazione imprescindibile perché “ogni progetto umano si fonda sull’adesione libera e democratica delle persone” e la “ricerca comune di soluzioni negoziate”.

COMUNICAT DE LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE DAVANT L'ACTUAL SITUACIÓ SOCIAL I POLÍTICA

En aquests darrers temps, la situació social i política del nostre país ha esdevingut força complexa. Són temps en què entreveure solucions es fa difícil perquè es produeix un atrincherament en les pròpies posicions, amb desqualificacions sovintejades de l'altre. Les raons queden sotmeses sovint als sentiments de cadascú. Això dificulta una mirada serena sobre la realitat. Fàcilment tothom se sent ofès: hi ha el perill que el greuge sigui l'actitud dominant.

Catalunya no és una societat violenta però constatem que en els darrers anys ha minvat la qualitat de la convivència per la via del refredament, de la ignorància o del menyspreu. Malgrat tot, la convivència és un bé preciós que cal salvaguardar: la persona és primer que la idea, la unitat preval sobre el conflicte, el tot per sobre de la part (cf. Papa Francesc, *Evangelii gaudium*, 222-237) i, per això, l'instrument essencial és la paraula i, per tant, el diàleg esdevé fonamental.

Com a pastors de l'Església que peregrina a Catalunya, volem oferir una mirada des de l'Evangelí de Jesucrist i constatem l'existència de sentiments diferenciats i, sovint, barrejats entre les identitats espanyola i catalana. Tal com han mostrat els esdeveniments dels darrers anys, particularment les diverses eleccions, aquests sentiments es concreten en un ventall ampli d'opcions polítiques. Aquestes opcions es manifesten de manera diversa sobre la situació de Catalunya en relació a l'Estat espanyol.

Els esdeveniments de l'any 2017 van comportar, entre d'altres coses, l'empresonament preventiu de nou persones, membres del Govern, càrrecs electes i dirigents socials catalans, i la sortida d'alguns altres a un país estranger. La presó preventiva ha durat gairebé dos anys, i l'hem viscuda amb la pena al cor pel que suposava per als presos i per a les seves famílies i amics. El judici dut a terme en el Tribunal Suprem durant aquest any 2019 i la posterior sentència, s'inscriuen en l'estat de coses que hem descrit anteriorment. El Tribunal ha dictat sentència i, encara que hi haguessin legítims recursos i es puguin fer valoracions distintes, cal respectar la sentència emanada del poder judicial d'un Estat de dret, així com les eventuais decisions que puguin venir dels tribunals europeus. En un estat democràtic, les lleis fonamentals que regulen el sistema polític i que han estat votades i aprovades pels ciutadans, constitueixen un referent bàsic de l'ordenament social.

Creiem també que l'assoliment d'un recte ordre social que permeti el desenvolupament harmònic de tota la societat necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei. En el discurs d'obertura del Concili Vaticà II, el Papa sant Joan XXIII va afirmar que «és preferible fer servir el remei de la misericòrdia que no pas empunyar les armes de la severitat; i pensa que no és precisament condemnant [...], com cal atendre a les necessitats del nostre temps». Poc més endavant indica com els homes i dones d'avui «cada dia estan més convençuts que la dignitat de la persona i la seva deguda perfecció són uns valors essencials». (Al·locució *Gaudet Mater Ecclesia*, de l'11 d'octubre de 1962, núm. 7).

Per a poder viure això, és necessari, en primer lloc, que s'apliqui la via de la misericòrdia per tal de desactivar la tensió acumulada aquests darrers anys i retornar a l'únic camí possible: un seriós camí de diàleg entre els governs espanyol i català que permeti anar trobant una solució política adequada, sabent que

dialogar significa renunciar en part al que un voldria per tal d'aproximar-se a l'altre i imaginar entre tots una solució satisfactòria.

En segon lloc, es tracta de retornar al poble el sentit de futur, de donar a les persones un horitzó que dissipï la sensació que no hi ha camins per on tirar. Tot projecte humà se sosté sobre l'adhesió lliure i democràtica de les persones. Cal convèncer i persuadir, cal el debat polític i social respectuós, cal l'intercanvi d'opinions i la recerca comuna de solucions negociades.

En tercer lloc, es tracta de construir una societat justa, solidària, respectuosa de la igualtat de les persones, propera als qui passen necessitat, que s'inscrigui en el món global i no es refugii en un petit món local. La societat catalana ha de treure fora les grans energies que poseeix de creativitat i innovació, de proximitat als qui vénen de lluny, de foment de l'educació i del teixit cultural i associatiu que la caracteritza.

El Papa Francesc, en el missatge urbi et orbi del dia de Pasqua d'enguany (21 abril 2019), afirmava: «que davant els nombrosos sofriments del nostre temps, el Senyor de la vida no ens trobi freds ni indiferents. Que faci de nosaltres constructors de ponts i no de murs». I pregava perquè Jesús ressuscitat «obri els nostres cors» a les necessitats «dels indefensos, dels pobres, els sense feina, els marginats, els qui truquen a la nostra porta a la recerca de pa, d'un refugi o a la recerca de la seva dignitat».

Els Bisbes de Catalunya. 14 d'octubre de 2019

Comunicat de la Conferència Episcopal Tarraconense davant l'actual situació social i política

<https://t.co/du1Ro4xDLG> pic.twitter.com/PwhTiyTdrB

— Giec Tarraconense (@giecatalunya) [October 14, 2019](#)

#MonsVives: Els Bisbes de Catalunya amb el nostre Comunicat no volem interferir en les decisions dels tribunals, per dures que puguin ser, però sí demanem respecte per la sentència, com toca en un estat de dret, encara que se'n pugui discrepar i apel·lar-la.

— Bisbat d'Urgell (@BisbatUrgell) [October 14, 2019](#)